

Zpravodaj

94. JIRÁSKŮV HRONOV

#PROSTEHRONOV

Jan Julínek: Pořád se snažíme hledat cesty, jak festival posouvat

A je tu už 94. ročník festivalu Jiráskův Hronov, který v rámci hlavního a doprovodného programu představí 106 amatérských i profesionálních divadelních představení a ve volném programu dalších 33 divadelních souborů. Nejen o letošní nabídce jsme si povídali s programovým ředitelem Jiráskova Hronova Janem Julínkem.

Vzpomínám na situaci před pár lety, v době covidové epidemie, kdy jsme vůbec netušili, jak to s festivalem dopadne. Vrátil se JH od té doby do normálu, nebo se dokonce ještě rozšířil?

To bychom si nejdřív museli říct, co je normál. Protože Jiráskův Hronov podle mě vůbec není normální festival, je to naprosto specifický, výjimečný festival, jak atmosférou, tak lidmi, co sem jezdí, prostředím, zkrátka vším. Takže bych ho nerad nějak normoval. Samozřejmě, že od té doby se ten pokles vyrovnal, i když dnes ještě nemůžeme říci, jaká přesně bude návštěvnost, protože prodej stále probíhá a hodně záleží i na počasí, které ovlivní návštěvnost v parku. Ale už tím, že sem rok

co rok jezdí víc a víc seminaristů, myslím, že ten festival žije, má své místo na letní kulturní mapě, je to živý organismus, který má budoucnost. Obrovským dílem festivalu jsou semináře, a to díky tomu, jak a s jakými lidmi je Terka Ondrová skládá. A jak lektorů, tak seminaristů to oceňují a vracejí se sem.

Při tradičním setkání všech účastníků jsem v hledišti poznala známé tváře, lidi, kteří sem jezdí léta, ale překvapilo mě, kolik lidí se přihlásilo, že jsou tady poprvé. To znamená, že rozhodně nemáte nedostatek zájemců z nejmladší generace.

Je pravda, že za dobu, co to dělám, se tento trend zvyšuje. Stále je spousta lidí, kteří sem jedou poprvé. Mnohdy je to až polovina seminaristů. Jsou tady lidé, kteří sem jezdí 30, 40, 50, 60, 70 a více let... A je super, jak se to kloubí dohromady. A je vždycky potřeba, aby ti festivalově zkušenější vzali pod křídla ty nové a ukázali jim, co Jiráskův Hronov je.

Je fajn, že se navyšuje počet seminářů, ale problematické asi je, kam s nimi...

Problémy určitě máme, ale myslím, že jsou všechny zdárně vyřešené. Obecně s prostorem v Hrono-

vě problémy vždycky byly, jsou a patrně budou, protože je to malé město. Ale o to cennější a záslužnější je, že i v těch omezených kapacitách se vždycky podařilo najít prostory, které požadavkům semináře vyhovují.

Každoročně se setkáváme s tím, že kromě základních hracích prostorů se hledají i nějaké další, alternativní. Jak je to letos?

Vedle Jiráskova divadla a Sálu Josefa Čapka se hraje také v Sokolovně a Wikov aréně, kde bude vestavěn black box, a to díky Josefu Janu Kopeckému, který ho společně se svým týmem zajistil, dovezl z České Třebové a na ledové ploše postavil. Je to letošní novinka. Budou se tam hrát menší, alternativnější věci. A jsem zvědavý, jaký bude ohlas souborů i diváků. Pořád se snažíme hledat cesty, jak festival někam posouvat, měnit ho. V rámci volného programu se bude dva dny hrát na dvoře fary, je to náš pokus tento prostor divadelně zabydlet. A pokud se to podaří, je to další prostor, který by mohl v rámci JH fungovat, protože stage v parku se nehodí pro všechny typy divadla. A objevení každého nového prostoru je inspirativní.

Letos dochází k jisté proměně koncepce programu...

Letos je program dělený na hlavní, doprovodný a off-program s tím, že hlavní a doprovodný program probíhají v hlavních hracích prostorách Jiráskova divadla, Sálu Josefa Čapka, v Sokolovně a Wikov aréně. Hlavní program se skládá z nominací z celostátních přehlídek a jednoho inspirativního představení, doprovodný program pak tvoří doporučené inscenace, další inspirativní představení a zahraniční hosté. Připomínám, že na doprovodný program je třeba mít samostatné permanentky, takže pokud si seminaristé zkombinovali například řadu A a C nebo B a D, uvidí drtivou většinu inscenací. Zatímco představení v hlavním programu kompletně vykoupili seminaristé, inscenace

pokračování na str. 2

1
sobota
3. 8. 2024

Otevření

Vážené dámy, milí pánové, mám velkou radost, že vás i letos můžu jako šéfredaktor přivítat u čtení hronovského Zpravodaje. Obligátní úvodníkové věty o tom, jak se rok s rokem sešel a jak na nás i letos čeká všechno včetně schodů k Sokolovně či vína v Tritonu, si jistě domyslíte – já chci opravdu hlavně uvést stránky, které se vám po devět čísel budeme s kolegyněmi a kolegy snažit přinášet.

Redakce se schází ve velice podobném složení jako v loňském roce: jsme, myslím, generačně i názorově celkem pestrá parta lidí, ale vydrží nám snad i to, že si dost rozumíme. Oslabení jsme oproti loňsku o Janu B. Hniličkovou (zdravíme do Paříže!) a o Ivo Kristiána Kubáka (toho zdravíme jen vedle, do řad lektorů PC). Naopak pozvání k mé velké radosti přijala skvělá kritička Radmila Hrdinová, která patří už bezmála k hronovskému inventáři, ale ukázalo se, že v oficiálním Zpravodaji je vůbec poprvé. Vedle ní nás ještě se svým entuziasmem posílil student brněnské teatrologie Milan Hábl.

Moc děkuju všem, kdo se loni zúčastnili evaluací Zpravodaje – nad vším jsme se zamysleli a většinou námětů se pokusíme pokud možno vyjít vstříc. Snad jenom s opakovaným postesknutím, že se to nedá stihnout čist, se pokusíme nedělat nic: schválně psát málo nechceme a náš návrh radikálně zeshlílit festivalový program v zájmu času na čtení vedení zavrholo.

Se zpětnou vazbou nemusíte samozřejmě čekat až po skončení festivalu. Zastavujte nás, pište nám, těšíme se na vaše podněty i na vaše příspěvky. Naše stránky jsou vám otevřené.

Za celou redakci se na osobní i písemná festivalová setkávání těší

Michal Zahálka

z doprovodného programu byly dány i do volného prodeje. A představení v parku z off-programu jsou k vidění zdarma.

Zajímalo by mě, jak dlouho Jiráskův Hronov připravujete. My vidíme až tu závěrečnou fázi, kdy řešíte momentální problémy, ale je jasné, že to je jen špička ledovce. Můžete ve zkratce prozradit, co taková příprava obnáší?

Další ročník JH začínáme chystat bezprostředně po skončení přehlídky, kdy se na závěr schází festivalový výbor, který hodnotí právě proběhlý festival a bere náměty na další ročníky, ale v té době ještě nic není definitivní. Na konci září se poprvé scházíme, jsme v kontaktu s Šárkou Čmelíkovou, začínáme řešit, co se bude dít, co uděláme nového, jak posuneme prodejní systém, co vymyslíme do parku. Kontaktují se uvažovaná inspirativní představení, domlouvají se lektori, protože srpen je měsíc dovolených. Od ledna se začíná tvořit volný program v parku, oslovují se kapely, probírají přihlášky do volného programu. Už to začíná být intenzivnější. Hlavní program se dává dohromady až po celostátních přehlídkách. Takže je to práce na celý rok.

Co se děje, když vám někdo vybuchne, ať už lektor, nebo plánované představení?

Co se děje bezprostředně potom, nevím. Ale až mě vzkřísí, tak začínáme řešit náhrady. Víím, že historicky se stalo, že bylo představení bez náhrady, protože když se to dozvíme ze dne na den, tak se nedá nic dělat, dát dohromady amatérské soubory ze dne na dne v srpnu je dost náročná disciplína odsouzená k neúspěchu. Zrovna letos se takhle záležitost stala, ukázalo se, že nemůže přijet inscenace *Balada pro banditu*. V takovém případě lovím v inscenacích, které měly doporučení nebo nominaci a z kapacitních nebo časových důvodů nemohly být zařazeny. Tentokrát se podařilo náhradu najít, přijede doporučená inscenace z Loutkářské Chrudimi *Hostinec U Tří*. Nemusí se to podařit vždycky, ale rozhodně se snažíme, aby místo nezůstalo prázdné. A když vybuchne lektor, což se stalo letos u semináře PR.D.E.L, Tereška začala žhavit telefony a podařilo se jí domluvit lighting designéra Martina Špetlíka jako náhradního lektora. Vzpomínám, jak před několika lety nemohl přijet Štěpán Pácl, což jsme se dozvěděli v pátek ráno. Ale tam se ukázala síla lidí kolem Hronova, takže se podařilo během čtyř hodin zajistit Mirka Ondru, který tady od té doby lektoruje pravidelně.

Jana Soprová

2

Já ale potřebuju žít

Hra Géralda Sibleyrase *Vítr ve větvích topolů* měla českou premiéru v pražském Komorním divadle Kalich. V režii Petra Slavíka ji tam pod titulem *Hrdinové* hrají Petr Kostka, Jaroslav Satoranský a Miroslav Vladyka a mají už šest let neustále vyprodáno. Původní titul se trochu plete se hrou *Vítr ve větvích sasafrasu*, která se také občas vyskytne na repertoáru amatérských souborů, ale napsal ji jiný francouzský dramatik René de Obaldia a také je o něčem úplně jiném.

Sibleyras přivedl na scénu tři veterány z první světové války, kteří jsou nuceni své stáří trávit v domově pro vysloužilé vojáky. A není to právě zábavné. Od vysedávání na terase k vlažné polívce k večeři a hup do postele, jak to lakonicky vyjádří jeden z nich. Jen občas nějaké ty narozeniny anebo pohřby. Jenže já potřebuju žít, říká Gustav.

Ale život je kdesi za obzorem s topoly zmítanými větrem. A tak si pánové usmyslí, že se za tím životem vypraví.

Nebo o tom alespoň budou spřádat dobrodružné plány. Pořád lepší než jen civět do prázdna.

Sibleyras napsal vděč-

né role pro tři zkušené herce a režisér Rostislav Hejcman je našel v souboru Na tahu z Červeného Kostelce (Jan Brož a Pavel Labík) a DS Jiráskova divadla v Hronově (Pavel Zuzek). Text šikovně seškrtnal, takže původně dosti upovídáná hra se stihne v jednom tahu za devadesát minut. A je radost sledovat, jak si pánové s textem pohrávají, aby přesně a bez přehrávání vyslali pointu do publika, jak si každý z nich drží jedinečnost své postavy. Pavel Zuzek ježatého Gustava, který pod populivým povrchem skrývá citlivého romantika, Pavel Labík pragmatika Reného, jehož stále nepřestaly okouzlovat krásné ženy (to ostatně ani jednoho z nich), a Jan Brož naivního Fernanda se střepinou v hlavě upadajícího co chvíli do mdlob, za což se svým partákům neustále omlouvá.

Ačkoli protagonisty jsou tři pánové ve věku nazývaném ohleduplně seniorský, převážně mladé publikum pátečního představení se výborně bavilo a trochu i dojímal. Možná proto, že Sibleyrasova hra není o stáří, ale o tom, že život je třeba naplno žít, ať je nám dvacet, nebo devadesát. A ti pánové na jevišti (a režisér za ním) to vědí.

Radmila Hrdinová

Nemyslím si, že osmdesátníci patří do starého železa

Rostislav Hejcman je herec a režisér spolupracující s divadelními soubory v Hronově, Náchodě i Červeném Kostelci. Jak sám říká, jde jen do toho, o čem je přesvědčený, že to má smysl, že zkoušení bude bavit jeho i soubor. Loni jsme na Jiráskově Hronově v předvečer festivalu viděli jeho inscenaci Jiráskovy *Lucerny*, kterou nastudoval s hronovským souborem.

Jak jste přišel na Sibleyrasovu hru?

Viděl jsem její inscenaci v Komorním Kalichu v Praze. A hned jsem si říkal, že by bylo lepší uvést ji bez pauzy. A také mě hned napadla hudba, a sice písnička z první světové války *Lili Marleen*. Jen jsem nechtěl, aby zněla v tvrdém pochodovém rytmu, ale jako nostalgická ozvěna starých časů, kdy ti tři pánové prožívali svá válečná léta.

A předpokládám, že jste myslil i na konkrétní herce?

Je tomu tak. Trojice pánů Zuzek, Labík a Brož se sešla už před lety v inscenaci *Stará dobrá kapela* a já si od té doby říkal, že bych s nimi rád ještě jednou něco udělal. Sibleyrasova hra je jim jako ušitá na tělo. Dovedly mě k ní vlastně tři důvody. První byli herci, kteří k ní došli herecky i lidsky. Druhý důvod se týká tématu, toho, že si nemyslím, že lidé v jistém věku patří do starého železa. Dnes se dost zapomíná na to, že i oni společnosti mohou ještě mnoho dát. No a třetí důvod spočívá v tom, jak je hra napsaná. Tihle tři osmdesátiletí pardálové, bývalí vojáci, kteří prošli dvěma světovými válkami, jsou přes všechny strasti stále hraví. A přes všechno to jejich vzájemné hádání je patrné, že se mají rádi a že spolu chtějí být.

Jak dlouho už *Vítr ve větvích topolů* hraje?

Dnešní představení bylo teprve třetí v pořadí, premiéru jsme měli v květnu v Kostelci, kde jsme odehráli ještě jedno představení. Takže bylo trochu troufalé zařadit ji po té pauze na festival.

Znám vás jako herce i režiséra hronovského souboru, kde jste vlastně profesně doma?

Momentálně jsem členem kosteleckého souboru, před dvěma lety jsem hrál v Náchodě, potom v Hronově. Ale dneska už jsem něco jako amatér na volné noze a vyzubávám si jen to, co opravdu chci dělat a co bavilo mě i herce. Zajímá mě střídání témat a žánry, ale pořád budu dělat klasické divadlo, jiné ani neumím.

Radmila Hrdinová

3

sobota 3. 8. 2024

Vztyčení festivalové vlajky

Obchodování se studenou vodou

„A to se sem všichni vejdou?“ blesko mi hlavou za deset minut devět večer při pohledu na sedačky Sálu Josefa Čapka, když se teprve začínaly plnit seminaristy. O deset minut později bylo jasno: sedačky byly dávno všechny plné a do sálu proudili další a další seminaristé a lektoři, kteří postupně sedali na schody i na zem a někteří postávali v šálách a někteří nejmenovaní (lektoři) se v těch šálách vysloveně skrývali s lahví propašovaného moravského vína. Dobré náladě nic nebránilo, a tak ředitelské duo ve složení Jan Julínek a Šárka Čmelíková mohlo účastníky rozverně uvítat a předat slovo Tereze Ondrové, která má coby metodička vzdělávání

a koordinátorka největší zásluhy na celém seminářovém provozu.

Ti, komu byly jednotlivé praktické poznámky určeny, byli nepochybně vesměs na místě, ale jen po pořádek k hlavním bodům:

1) čtete instrukce (Terka se sice tvářila smířeně s tím, že nikdo nic nečte, ale my, co se s ní léta přátelíme, vás můžeme ubezpečit: jenom jste dostali příležitost k nápravě!),

2) neplývejte teplou vodou,

3) nebojte se zeptat, nebojte se ozvat.

Po zodpovězení praktických dotazů (třeba kde se dá najíst – inspiraci naleznete v letáčku na pro-

tější straně; dodáváme ještě, že najíst se dá moc dobře a zdravě taky v čajovně!) se bujarý dav rozešel za svými lektory – a Tereza Ondrová si za žánr organizačního stand-upu odnáší pět hvězdiček.

Michal Zahálka

4

94. Jiráskův Hronov

Pietní vzpomínka na A. Jiráska

Deštivý začátek...

Kde se najíst?

Nejen snídane:

- Pod křídly anděla
- Jupiter
- Gulášovna na terase divadla
- Sál Josefa Čapka
- Zimní stadion

Po zbytek dne:

- pizzerie Stella
- Pub fifties
- Prajzko
- Mango bistro
- stánky
- Stovka

Chcete se najíst vegansky?

Volejte +420723243878

5

Jiráskův Hronov

sobota 3. 8. 2024

Lektoři seminářů 94. Jiráskova Hronova

ČRO – Od rozhlasu k podcastu
Lektor Tomáš Peterka
a hostující lektor Petr Voldán

D – Dramaturgie
Lektor Jan Šotkovský

DO – Divadelní obraz
Lektor Jan Jirků

HaR – Herec a režisér
Lektor Jan Holec

I – Improvizace
Lektor Nikola Orozovič

O – Objekt
Lektor Štěpán Gajdoš

POP – Pokusy o pohyb
Lektor Braňo Mazúch
a asistent Tomáš Adel

S – Scénografie
Lektorka Tereza Havlová

MD – Milý deníku (seminář
pro náctileté 10–16 let)
Lektorka Eva Suková

MT – Malí tvůrci
(seminář pro děti 5–9 let)
Lektoři: Leona Houdková,
Tereza Mátlová a Jiří Suk

HT 1 – Herecký trénink
(3.–5. 8.)
– Základní elementy vnitřní techniky
Lektor Miroslav Ondra

MRK – Marketing pro divadla
(3.–5. 8.)
Lektor Matuš Benža

PS – Pohyb slovem (4.–6. 8.)
Lektor Pavol Smolárik

AP – Autorské právo (6.–8. 8.)
Lektor Viktor Košut

HT 2 – Herecký trénink
(7.–9. 8.)
– Herec a rytmus
Lektor Miroslav Ondra

P. R. D. E. L.
– náhradní seminář (7.–9. 8.)
Lektor Martin Špetlík

Lektoři Problémového klubu 94. Jiráskova Hronova

Alena
Zemančíková

Jitka
Šotková

Luděk
Horký

Ivo
Kristián
Kubák

KDR – KLUB DIVADELNÍCH
RVÁČŮ
aneb NEKOREKTNĚ O VIDĚNÉM
Lektor Jaromír Hruška

7

sobota 3. 8. 2024

Redakce Zpravodaje 94. Jiráskova Hronova

Jan Duchek

je rodilý Západočechem, studovaný Brňák, naplavený Pražák a nyní dočasný Hronovan, který si v kariéře manipulačního dělníka udělal krátkou pauzu, aby psal pro Zpravodaj Jiráskova Hronova. Jeho silnými stránkami jsou čich a text, což ho nevyhnutelně přivedlo k vínu a k divadlu. Ve víně je pravda a v divadle všechno ostatní. Autorsky se podílel na více než deseti inscenacích, vytvořil pár stovek písňových textů. Sám mnohokrát vystupoval a z českých i zahraničních jevišť tak viděl diváky vstávající k potlesku i k předčasnému odchodu ze sálu. Obohacen těmito zkušenostmi pro Zpravodaj pochybuje, podotýká, nadhazuje a dumá.

Milan Hábl

v současné době studuje divadelní vědu na FF MU, pracuje jako badatel a začínající wiki-rezident v brněnském HaDivadle. Mimo jiné je velkým fanouškem fantasy filmů, marvelovek, zelené barvy a kvalitní kávy. Volný čas tráví na boulder stěně, jelikož se jedná o velmi atraktivní způsob oddychu. Má rád absurdní dramatiky a jeho životním cílem je napsat hru o traktorech, co bude mít 52 dějství. Letos se podílel na zpravodajích festivalů PřeMostění, Wolkrův Prostějov, Loutkářská Chrudim a Theatrocén v rámci Divadelního světa Brno. Ve Zpravodaji JH je letos poprvé a moc se těší!

Radmila Hrdinová

propadla divadlu během dětství v Liberci. Po absolutoriu divadelní a hudební vědy na FF UK (1980) působila jako dramaturg Divadla F. X. Šaldy (tehdy jediný na všechny tři soubory), 1986–91 byla dramaturgem Činohry Národního divadla. Amatérské divadlo sleduje čtyřicet let, tři roky i jako redaktorka Amatérské scény. Od roku 1995 je divadelní a hudební kritičkou a publicistkou deníku Právo. S mladší generací si o divadle moc ráda povídá jako pedagog DAMU. V Hronově se cítí být jako doma, a to jak díky kamarádství s místním souborem, tak i máchovským toulkám po jeho nádherném okolí.

Johana Jurášová

se do světa amatérského divadla vrátila po desetileté pauze jako dospělá a od loňska zkouší působit v porotách a zpravodajích. V novém módu je tu teprve podruhé a na přehlídkách pátrá po svých rodinných kořenech. V normálním životě právě dostudovala teatrologii v Praze a v Brně, a tak teď působí jako badatelka a lektorka v brněnském HaDivadle. Ráda si kdykoli promluví o rapování v divadle nebo volnočasovém lovu krajt. Její zálibou je distribuce vratných kelímků, sběr anekdot jakéhokoli druhu a bouldering (obzvlášť pokud je přítomen Milan). Od začátku července pracuje na projektu „nejodpornější píseň na světě“, proto se se svými tipy obraťte přímo na ni. A protože co se napíše do medailonku, to se vyplní, tak by ráda dodala, že jejím snem je umělecký překlad z francouzštiny nebo srbštiny.

Lukáš Křížek

na průmyslovce statečně překonal silnoproudou elektrotechniku, aby mohl definitivně utéct k divadlu, kterému se ve dne v noci beztak věnuje už nějakých devatenáct let. Vystudoval Katedru divadelní vědy FF UK, kde během studií založil blog Divědové na blogu, externě spolupracoval s Českým rozhlasem, Divadelními novinami a jeho podpis byste našli ve více než deseti zpravodajích. Pracuje v Divadle Na zábradlí a umělecky působí v Divadle RADAR, jako režisér a dramaturg. Teprve letos poprvé letěl letadlem, ale za to na Hronově je (už nebo teprve?) podesáté v řadě. Miluje první čtené zkoušky, dobrý kafe a smysluplné rozpravy o divadle.

Kateřina Prášilová

strávila nejlepší léta svého života coby amatérská loutkoherečka ve spolupráci s Jarkou Holasovou. Z tohoto období stráveného za paravanem pocházejí všechna její klíčová přátelství a vůbec vše, co Kateřina opravdu potřebovala znát. Protože ovšem nelze v ZUŠce být věčně, vydala se na FF MU studovat bohemistiku a estetiku. Nyní zápasí s magisterským studiem na FF UK, pracuje jako redaktorka Činohry Národního divadla a z této pozice se velmi ráda uchyluje do redakcí časopisů na amatérských divadelních festivalech (třebaže mají mnohem sveřepější tempo než kulturní korporáty). Kvůli Jiráskovu Hronovu (nejen) propásne výstavu Evy a Jana Švankmajerových, a tak na letošním festivalu doufá v co nejsurreálnější zážitky.

Jana Soprová

Doyen redakce a pamětník, byť jsou tu i mladší, kteří jezdí na JH déle. A život dlouhý. Příjemně dobrodružné dětství v Egyptě, po návratu v roce 1968 trochu problémy s přijetím ke studiu, gymnázium zvládla v řetězu recitačních soutěží a po nenaplněné touze být herečkou nakonec zakotvila u učení angličtiny a dálkového studia divadelní a filmové vědy na UK. Léta 1988–89 strávila v revolučním kvasu v redakci Dramatického umění a Scény. A od té doby dělí čas mezi učení (VOŠH, HAMU) a kulturní publicistiku a kritiku. ČRo, ČT a všechny možné i nemožné noviny a časopisy a následně i weby. V průběhu třiceti let byla u zániku mnohých tiskovin (teď to čeká Lidovky!). Takže možnost publikovat papírově nachází mj. i ve zpravodajích amatérských divadelních přehlídek (v tom hronovském od roku 2000). Ověřené heslo: Co tě nezabije, to tě posílí.

Honza Švácha

Zaprášená klávesnice, vyviklané USB, zpřelámaný napájecí kabel k prastarému iPhonu, pavučiny spojující šediny s obrazovkou. Znaky zkušenosti potvrzující, že s věkem přichází nikoliv moudrost, ale stáří. Honza Švácha patří typicky k vybavení Zpravodaje JH podobně jako socha Aloise Jiráska k parku, Horor k barům nebo Hurých ke světélům. K jeho specializacím nejenom díky věku patří rozhovory s politiky, osobnostmi divadelního a filmového světa, stejně jako nepříliš vtipný černý humor a pořizování společensky choulostivých fotografií ve stylu kultu paparazzi.

Michal Zahálka

se k divadlu dostal vinou rodového prokletí smiřických ochotnických loutkářů. Vedle divadla má blízko k jazykům a písmenkům, a tak vystudoval teatrologii na FF UK, doktorát si dělá na Ústavu translatoologie tamtéž a o divadle sice občas tu a tam píše, ale mnohem víc (nejen) pro něj překládá z francouzštiny a angličtiny. Vzhledem k těm písmenkům se poslední dobou osvědčil na přehlídkách amatérského divadla zejména jako šéfredaktor zpravodajů – letos si dává trojboj PřeMostění/Chrudim/Hronov. Jinak krom toho překládání pracuje v Institutu umění – Divadelním ústavu jako redaktor knížek a je jedním z dramaturgů Mezinárodního festivalu Divadlo v Plzni. Rád chodí po lesích, jezdí na kole a letos nepije, takže jeho nejlepší přítelkyní pro 94. Jiráskův Hronov je znamenitá nealkoholická Tchyně od náchodského Primátora.

Jiráskův Hronov

PILATES

SOBOTA 3.8. – SOBOTA 10.8.
8.00 – 8.45

S sebou nejlépe karimatku a dobrovolný příspěvek.

**Na travnaté ploše mezi Sálem
J. Čapka a Jiráskovým divadlem**

Přijměte pozvání

na VERNISÁŽ

Galerie nositelů
Zlatého odznaku J. K. Tyla 2023

*Václav Benda / Alena Exnarová / Jana Fabiánová
Ladislav Jančík / Renáta Klicperová / Vladimír Kněžourek
Miloš Krása / František Kunst / Stanislava Motalová
Libuše Mužíková / Marie Švadlenová / Karla Vázlerová
Petr Vinkler / Irena a Zdeněk Vylíčilovi*

**v sobotu 3. 8. 2024 od 10.30
ve foyer Jiráskova divadla v Hronově**

*Srdečně Vás zvou členské svazy komise ZO JKT:
Česká obec sokolská
Skupina amatérských loutkářů
Svaz českých divadelních ochotníků
Volné sdružení východočeských divadelníků
(historicky též Divadelní centrum Podbeskydí,
OS divadelních ochotníků a TJ Oreš)*

Na čepu bude bílé i červené :-)

0 síle divadla

Byl prosinec 2009 a venku bylo pekelné vedro. Měl jsem stejné krátkasy, stejné tričko a stejnou sůl ve vlasech jako Australané, které jsem míjel v ulicích jedné z pobřežních čtvrtí Sydney. Po dvou měsících pravidelné školy jsem se navíc mohl spolehnout, že mě angličtina zákeřně neopustí, kdykoli otevřu pusu. Ani ústa však nejsou neúnavné perpetuum mobile (neplatí pro dobrou polovinu holek ze Slovenska). Zkrátka, aby huba vesele šveholila v jakémkoli jazyce, je občas potřeba do ní něco nutričně hodnotného hodit.

A to byl právě problém. Opravdoví Australané (rozuměj ti, co už jsou v Austrálii tak dlouho, aby směli nadávat na imigraci dalších) řeší všechny problémy grilováním. Jenže prána Slovana nevytrhne, ani když se hodí na gril, a pečené kookaburry do úst nelétají nikde na světě. Vůkol tehdy řádila finanční krize a na mě dopadala nějak víc. Po zaplacení školného a podnájemů ve sdíleném pokoji mi zbývalo přesně čtyři a půl australského dolaru na den. Abyste si udělali srovnání, tak jedná cesta lodí do centra vyšla na deset, nejlevnější burgr v místním fastfoodu asi na osm dolarů. Můj denní rozpočet se tudíž rovnal jednomu hutnému pivu bez pěny, konkrétně půl pintě, tedy půlce z 473,176473 mililitru.

Strávil jsem u protinožců v módu „chudý imigrant, co vám při vší snaze nezvládne vzít ani práci ani dávky“ bezmála rok. Je to mimořádně cenná zkušenost. Hodí se nejen pro život, ale taky jako ulovený bobřík, odznak svědčící o určitém zasvěcení. Když se mluví o chudobě, vždycky můžete vytáhnout tuhle historku a nabýt morální převahy. Protože vy víte, cha!

Střih. 2023, Plzeň, Moving Station. Právě skončilo představení inscenace *Džípy*, kterou pro Divadlo Letí režírovala Martina Schlegelová. *Džípy* jsou komediální, ale zatraceně mrazivá sociální satira, která se nemaže s bohatými, chudými ani středními třídou. Smál jsem se, ale trefila mě do živého. Došlo mi, že člověk, který má z mizérie zpáteční letenku a může se kdykoli spolehnout na rodinu a přátele, ví o skutečné chudobě tužku. Od té doby tu historku nikdy nepoužívám jako argument. Nemůžu.

Přátelé, čeká nás osm dní divadelních zážitků. Přejí nám všem, ať jsou plné objevů, změn, posunů a prozření.

Jan Duchek

P.S. Požádal jsem na sociálních sítích své přátele, aby popsali divadelní zážitek, který změnil jejich uvažování či chování v běžném životě. Odpovědi otiskneme ve Zpravodaji. Chcete-li přidat svůj „gamechanger“, napište nám do redakce.

10

STÍNOVÝ CLUB #01

Rozborový seminář SČDO

Také v rámci letošního, 94. Jiráskova Hronova se bude konat rozborový seminář SČDO. Seminář je určen pro všechny, kteří se zabývají či chtějí zabývat rozbořem představení (režisérii, dramaturgove, porotci, herci aj.).

Na každém semináři budou podrobně rozebírána vybraná představení. Úvodní slovo do rozpravy zajišťují předem určené seminaristé a následně je možno hovořit i o dalších představeních uvedených v rámci hlavního programu 94. JH, dle zájmu frekventantů.

Rozborový seminář je organizován jako otevřený a mohou ho navštívit všichni, i účastníci přehlídky s jen několikadenním pobytem, kteří mají zájem konfrontovat své názory na představení.

Rozborový seminář bude probíhat od **neděle 4. 8. 2024 do soboty 10. 8. 2024, vždy od 10.00 (předpoklad trvání 2–3 hod.)** v učebně ve 3. p. ZUŠ v Hronově (pod kostelem).

Vedoucí lektorkou bude režisérka Hana Marvanová. Všichni zájemci jsou vítáni!

*Za SČDO Jaromír Kejzlar,
vedoucí semináře*

Humans of Hronov

A nička, Praha (poprvé)

1. Co děláš v normálním životě?
Hodně spím.

2. V čem pro tebe spočívá Hronov?
Jsem tady, abych to zjistila!

3. Co je ti na Hronově největší záhadou?
Jak je možný, že se tu tolik lidí zná. Znají se opravdu ty lidi? Záhada je, jestli ty lidi, co se tu tak hrozně zdraví, reálně vědí, kdo jsou.

4. Co bys byla, kdybys byla seminář?
Byla bych Pokusy o pohyb, protože mě bolí nohy.

5. Co nejvíc nesnášíš na divadle?
Když musím hrát troják v Sokolovně.

Win-vin

Přátelé drobného hazardu v mezích čtyř promile, vína v sudech jsou zase o rok zralejší a my se vám opět hlásíme z Jiráskova Hronova. Čím je mrožům Gobi, tím je dobrému vínu Hronov, ale my se nevzdáme a najdeme ho pro vás v lahvi či v krabici, pod korkem či korunkovým uzávěrem, v putyce, večerce či někomu v batochu. Jednou přijde den, kdy odvaha degustátorů selže, ale ten den není dnes, ani 4., 5., 6., 7., 8., 9. nebo 10. srpna. Dnes degustujeme!

Cestou do Tritonu jsme objevili nový přírůstek Hronogastroscény, Bistro Mango, nabízející thajskou a vietnamskou kuchyni. Inu proč ne, takové pad thai se sklenkou Gewurztraminer nebo mango sticky rice s kulatým polosuchým rýnským ryzlinkem, to je přeci jakostní nápad! Ti z vás, kteří studovali jazyky či zeměpis, patrně již zavnímali, že Gewurztraminer nezní vůbec vietnamsky a Rýn taky asi není v překladu Mekong. Máte pravdu (aby ne, když je ve víně). Thajsko nicméně víno produkuje a my jsme ho pili. Barevně připomínalo horní tok Otavy a chutnalo jako traktor. Však víte, kovově, s trochu pryžovým nádechem a buketem po šmiru. A bylo zhruba stejně snadné ho polknout, resp. v tom měl traktor snad i trochu navrch. Do podniku jsme tedy vstupovali se široce rozpjatými očekáváními.

Takže jaké víno mají v Bistru Mango? Žádné. Vzhledem k našim předchozím zkušenostem z některých jiných hronovských podniků to považujeme za vynikající řešení. Obludně velkou porci kachny jsme spláchli malým pivem a odebrali jsme se do Tritonu. O tom však až zítra.

Jan Duchek

Uvažujme déle a více: díl I.

Uvažujete rádi o divadle? Už vás nebaví tradiční mainstreamové otázky po konci představení typu „jak se ti to líbilo“ nebo „jaké jsou tvé první dojmy“? Letos pro vás pod hlavičkou Milan&Johana™ vychází na poli amatérské divadelní kritiky absolutní novinka. Jedna otázka k diskusi nad uměleckým zážitkem každý den. Cílem je uvažovat déle a více. K otázkám se můžete vracet volně před i po představení. Inspirace: Patrice Pavis, Anne Ubersfeld, André Helbo, Theatrum.online a časopis Mateřídouška.

11

sobota 3. 8. 2024

1. Jmenuj jeden moment z představení, který si pamatuješ, a co nejpřesněji ho popiš.

PROGRAM Host do PC...

Sobota 3. 8. 2024

HLAVNÍ PROGRAM

14:00 a 18:00 (A) a 20:00 (B)

Sál Josefa Čapka 30'

Je to tajný! – Kolegium hraběte Šporka, Jaroměř
Rusálje2022

14:15 (B) a 16:30 (A)

Sokolovna 40'

Úplněnáhé divadlo, Veselí nad Moravou
Bürgermeister náš

14:15 (A) a 18:00 a 21:00 (B)

Zimní stadion 40'

Nekroflík, Praha

Krajina s žehličkou

16:30 (D) a 20:00 (C)

Jiráskovo divadlo 60'

Suchdolský divadelní spolek SUD, Suchdol n. L
Sherlock Holmes aneb Zrození zla

DOPROVODNÝ PROGRAM

14:15–16:30

Slavnostní zahájení 94. Jiráskova Hronova
náměstí Čs. armády

14:15–15:30

Big Band Červený Kostelec + Peter Pecha
Koncert

15:30–16:30

Slavnostní ceremoniál na schodech JD

18:00–19:00

MonoStereo Koncert – folk-blues
park A. Jiráska – velká stage

20:00–21:00

WAROVÁNÍ Koncert – pop punk
park A. Jiráska – velká stage

22:00–23:00

Antitalent Koncert – pop punk
park A. Jiráska – velká stage

VÝSTAVY

93. Jiráskův Hronov byl vloni

Výstava fotografií Ivo Mičkala
foyer Sálu Josefa Čapka

Nositelé odznaku Zlatého Tyla / foyer JD – šatna

Cena Pavla Dostála – prezentace letošního oceněného Rádobydivadlo Klapý / foyer JD – šatna

Tanec jako záliba v regionech: pestrobarevný svět scénického tance v českých zemích druhé poloviny 20. a počátku 21. století / balkonová chodba

... Bůh do PC, chtělo by se dodat, nicméně tématem tohoto sdělení je, že stálou osadu lektorstva Problémového klubu – tedy Luďka Horkého, Ivo Kristiána Kubáka, Jitku Šotkovskou a Alenu Zemančíkovou – bude pokaždé doplňovat nějaká výrazná osobnost divadelního světa. V neděli, kdy PC začíná, a v pondělí to bude Boris Jedinák, dramaturg, režisér a performer. Absolvoval magisterské studium dramaturgie na Katedře alternativního a loutkového divadla a loni završil magisterský obor Etnologie a kulturní antropologie na FF UK.

Jako dramaturg a autor se podílel na inscenacích uváděných v řadě českých scén. Lákájí ho divadelní tvary na pomezí inscenace, hry a instalace, které zkoumají participaci diváka, a zároveň ho zajímá hledání možných propojování divadelní tvorby a kulturně-antropologického výzkumu. Patří mezi zakládající členy skupiny 8lidí, herního studia PalackyGames a v současnosti působí jako stálý dramaturg v Divadle Na zábradlí.

Celá výše jmenovaná pětice se na vás těší zítra od 14 hodin v malém sále Jiráskova divadla.

Pozor, změna programu!

Z důvodu vážného úrazu nemůže v neděli 4. 8. 2024 vystoupit Divadelní spolek teaTrum z Velkých Opatovic s inscenací *Balada pro banditu*. Místo ní byla do programu zařazena inscenace *Hostinec U Tří* souboru Popcorn ze ZUŠ F. A. Šporka v Jaroměři. Časy a místo představení zůstávají stejné, tedy 4. 8. 2024 v 16:30 a 20:00 v Sokolovně, mění se ovšem stopáž, a tak vám zbyde čas si prohlédnout loutky.

Vstupenky i permanentky zůstávají v platnosti, pokud však máte samostatné vstupenky na inscenaci *Balada pro banditu* a o *Hostinec U Tří* nemáte zájem, můžete tyto vstupenky vrátit do nedělních 12:00. Pokud jste vstupenky kupovali na pokladně, bude vám vráceno vstupné na pokladně. Pokud jste vstupenky kupovali přes webové stránky festivalu, pošlete žádost s uvedením ID objednávky na e-mail ucetni@kulturahronov.cz. Pokud se rozhodnete vstupenky nevrátit, stačí včas se dostavit do Sokolovny.

Popcorn (ZUŠ F. A. Šporka, Jaroměř)

Hostinec U Tří

Délka inscenace 25'

Vytvořili: Jarka Holasová a soubor

Hrají: Adam Koryta, Vendula Povalilová, Viktorie Ulrychová, Magdaléna Škodová, Anna Jirková, Agáta Matesová, Zuzana Cejnarová a Eliška Novotná

Autorská inscenace, ve které na vás zkusíme základní principy loutkářského řemesla. Užijte si to a téma nehledejte, i když... Ochutnejte naše speciální menu! Vaříme pro vás s láskou! Dobrou chuť!

O souboru:

Popcorn spolu chodí do dramáťáku odmalička a má leccos za sebou a snad i před sebou. Poprvé se zúčastnil POSEdu ve Svitavách a jeho inscenace Svět je v rozpacích (na zadané téma) tam měla premiéru. V loňském roce se hrála, kde se dalo, a derniéra proběhla na Přeletu nad loutkářským hnízdem. Teď je konečně čas na loutky!

Zpravodaj 94. Jiráskova Hronova 2024

Vydává organizační štáb.

Redakce: Michal Zahálka (šéfredaktor), Jan Duchek, Milan Hábl, Johana Jurášová, Lukáš Křížek, Kateřina Prášilová, Jana Soprová, Honza Švácha, Radmila Hrdinová (recenze), Ivo Mičkal (foto), Michal Drtina (grafika a zlom).

Jazykovou korekturou prošlo v rámci možností.

Stránky festivalu: www.jiraskuvhronov.eu **E-mail:** JHpravodaj@gmail.com